

ת"פ 48367/04/15 - מדינת ישראל - משרד הכלכלה נגד משה אביר, א.מ.מ. משאבי משאבי בע"מ, אופקים א.ג בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 48367-04-15
ת"פ 19610-10-10

13 מרץ 2016

לפני:

כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

המבקשת
מדינת ישראל - משרד הכלכלה

-

המשיבים

1. משה אביר 2. א.מ.מ. משאבי משאבי בע"מ 3. אופקים
א.ג בע"מ

פסק דין

זוהי בקשת המדינה- משרד הכלכלה, לסילוק "תביעה לביטול החלטות בשל מרמה וראיות חדשות" שהגישו המשיבים בהליך דנן, על הסף.

רקע עובדתי

1. כנגד המשיבים הוגש בשנת 2010 כתב אישום בעבירות לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 (הליך 19610-10-10) אשר מצוי בשלב ההוכחות (להלן: "**ההליך הפלילי**").

2. במסגרת ההליך הפלילי הגישו המשיבים בקשות רבות, לרבות חמישה עררים בעניין גילוי חומר חקירה.

בחודש אפריל 2015 הוגשה על ידי המשיבים בהליך זה, תביעה לביטול החלטות בשל מרמה וראיות חדשות. בתביעה זו מבקשים המשיבים כי בית הדין יורה על ביטול החלטות של בית הדין הארצי, כב' השופטת גליקסמן, מיום 8.2.15 בערר בתיק 33943-10-14 וכן את החלטתה של כב' השופטת אגסי בהליך הפלילי מיום 8.9.14 (שהיא מושא הערר 33943-10-14).

3. בהחלטה מיום 2.9.15, נקבע כדלקמן:

"משמדובר בבקשה הקשורה להליך תלוי ועומד בפני כב' השופט טננבוים, ברי כי הגורם השיפוטי המוסמך לדון בה הנו השופט הדן בתיק. לאור האמור לעיל, המזכירות תעביר את

הבקשה לטיפולו של כב' השופט טננבוים".

אי לכך הועברה הבקשה להחלטת הח"מ.

4. במסגרת תביעתם מבקשים המשיבים, כאמור את ביטול החלטותיהם של בית הדין הארצי בערר בתיק 33943-10-14 ואת החלטת בית דין זה מושא הערר. כמו כן מבקשים הם כי בית הדין יורה למבקשת כדלקמן:

- א. להסביר מדוע טענה שוב ושוב בפני בתי המשפט השונים, כי לא קיימת תרשומת מהלך חקירה שבוצעה בתאריך 8.7.08 למרות שזו קיימת.
- ב. להמציא לבית הדין את כל המסמכים שמר נחמיאס לקח ממשרדי הנאשמת 4 באותה ביקורת.
- ג. להמציא למשיבים את רשימות המסמכים אשר נתלשו מתיקי המשיבים במנהל ההסדרה.
- ד. להמציא למשיבים את מכתב הגב' פשייב למשרד התמ"ת, שנשלח לפני ינואר 2008
- ה. לחקור את הגב' רבקה מקובר, מר נחמיאס ומר ניר מאגף ההסדרה בנושא הרישונות של הנאשמים.

5. יצוין כי התביעה הוגשה תחילה לבית הדין הארצי אשר בהחלטתו מיום 12.4.15 קבע:

"בית דין זה סיים את מלאכתו עם מתן ההחלטה בערר, ולא ניתן להגיש לבית דין זה תביעה לביטול החלטה", בעילות הנטענות במסמך שכונה "כתב תביעה". ככל שלטענת המערערים בידיהם ראיות חדשות המצדיקות דיון מחדש בבקשותיהם בעניין מסמכים, יש להגיש בקשה זו לבית הדין האזורי. לפיכך הבקשה נדחית".

נוכח החלטה זו הוגשה התביעה לבית דין זה.

6. במסגרת תביעתם טענו המשיבים כי כתב האישום כנגדם הוגש כ"נקמה" על תביעה אזרחית שהגישו המשיבים כנגד מפקחי המבקשת וכי כתב האישום רצוף עובדות כוזבות, ובניהן הטענה היא כי אמן פעלה ללא רישיון כדין וכי הרישיון שניתן לאופקים הונפק על בסיס מידע כוזב, שכן לא דווח על תפקידיו של אביר באופקים.

עד נטען כי על מנת להוכיח את העובדות נשוא כתב האישום, נדרשה המבקשת למנוע מאמן להוכיח שהרישיון שהונפק לה ולאופקים א.ג. - הונפק כדין. לצורך זה הגיעו 3 ממפקחי המבקשת למשרדי אופקים, שם עבד משה אביר, הוציאו אותו בכוח מחוץ למשרד ובזמן זה "גנבו" או לקחו בחוסר סמכות, עמוד 2

מסמכים שיש בהם להוכיח כי ניתן רישיון לאמן.

לטענת המשיבים אחד המפקחים ערך תרשומת של מהלך החקירה, אלא שמאז עשתה המבקשת כל שבידה להסתיר את התרשומת וקיומם של המסמכים הגנובים, והצליחה להטעות ולהוליך שולל את בית הדין הארצי כמו גם ארבעה בתי משפט אחרים בדבר היעדר קיומה של התרשומת.

7. כך בהחלטת בית הדין הארצי נשוא התביעה שבפנינו, נדחתה בקשת המשיבים לגילוי התרשומת הנ"ל כשנקבע כי קיומה או היעדר קיומה של התרשומת (- דו"ח הביקורת) נדון בארבעה הליכים ובכולם נקבע כי לא קיים דו"ח ביקורת שכזה.

8. המשיבים טוענים כי התרשומת או דו"ח הביקורת שהתגלה בסופו של דבר אצל המבקשת מוכיח שהמבקשת שיקרה שוב ושוב, בטענה שדו"ח זה אינו קיים, שכן ידעה שעם גילוי יקרוס כתב האישום.

9. עוד טוענים המשיבים כי המבקשת הסתירה בנוסף את מכתבה של הגב' פשייב שנשלח במהלך חודש 12/07 למבקשת בדבר העסקתו של משה אביר באופקים ותפקידיו ואשר לו צורף ההסכם של משה אביר עם אופקים - מסמך אשר יש בו למוטט את כל טענות המבקשת לגבי פסלות הרישיון של אופקים בשל מידע כוזב.

10. באשר לבקשה להורות על חקירת הגב' מקובר, מר נחמיאס ומר ניר - טוענים המשיבים כי נמצאו ראיות המוכיחות כי הנאשמת 3 הגישה בקשה לקבלת רישיון וכי זה ניתן לה.

11. לאור הממצאים החדשים טוענים המשיבים כי יש לבטל את החלטות בית הדין הארצי והאזורי ולהורות למבקשת כמבוקש לעיל.

12. בתגובה לכתב התביעה שהגישו המשיבים הוגשה בקשת המבקשת לסילוק התביעה על הסף.

13. נימוקי הבקשה

א. התביעה במהותה אינה מתאימה לאף אחת מן החלופות המפורטות בסעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה, המפרטות את התביעות שבסמכותו של בית הדין הנכבד. בית הדין האזורי אינו משמש כערכאת ערעור על בית הדין הארצי.

ב. מדובר במחזור של טענות שנדונו והוכרעו במסגרת הבקשות הרבות שהוגשו בהליך הפלילי על ידי המשיבים כשחלקן תלויות ועומדות וממתינות להחלטת בית הדין הארצי בערר נוסף חמישי במספר בעניין חומר חקירה - הליך 36217-11-15.

ג. בהתאם לתקנה 45(א)(3) לתקנות בתי הדין לעבודה, רשאי בית הדין לדחות על הסף תביעה "

מכל נימוק אחר שעל פיו סבור בית הדין שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה בנוגע לאותו נתבע ". במקרה דנן מדובר בשימוש לרעה בהליכי משפט כאשר מר אביר, מגיש תביעות ובקשות סרק ללא הרף לערכאות השונות.

ד. המשיבים אינם מוכנים להשלים עם החלטות הדוחות את טענותיהם ודפוס פעילותם מעיד על כך.

ה. הפסיקה אליה מפנים המשיבים מתייחסת לבקשה "למשפט חוזר" אזרחי וכלל אינה רלוונטית להליך פלילי.

ו. לגופו של עניין טוענת המבקשת כי מרבית הטענות שנטענו ב"תביעה" כבר נדחו על ידי בית הדין. המבקשת לא "הסתירה" שום מסמך ביועין ו/או בכוונה ובכל מקרה אין בתרשומת (נ/23) לסייע בידי המשיבים ולתמוך בהגנתם אלא להיפך היא מתיישבת עם התמונה הראייתית שהוצגה עד כה בפני בית הדין.

14. תגובת המשיבים לבקשה הוגשה ביום 16.2.15.

הכרעה

15. לאחר עיון בכתב התביעה בהליך זה, בבקשה לסילוק על הסף ובתגובה לה כמו גם בכל החלטות בית הדין בהליך הפלילי, מצאתי כי כל הטענות שהועלו על ידי המשיבים במסגרת התביעה, הינן למעשה מחזור של טענות שהועלו על ידם בעבר במסגרת ההליך הפלילי, נדונו והוכרעו, ולמעשה אין מדובר בנסיבות חדשות ולפיכך התביעה מתייתרת ודינה להידחות על הסף.

16. באשר לתרשומת או דו"ח הביקורת מיום 8.7.08 (אשר הוגשה כמוצג נ/23) ולטענת המשיבים הוסתרה על ידי המבקשת - הסבירה המבקשת חזר ושוב במסגרת הבקשות הרבות לגילוי חומר חקירה בהליך הפלילי כי המסמך לא "הוסתר". התרשומת נערכה על ידי מפקחי אגף ההסדרה ולא על ידי אגף האכיפה. התרשומת לא הייתה מצויה בתיק החקירה שהועבר למחלקה המשפטית מאגף האכיפה ולא היה ידוע לתביעה הפלילית במבקשת, אם קיימת תרשומת שכזו באגף ההסדרה.

(ראה עמדת המבקשת כפי שהובאה בתגובות השונות עפ"א 40198-07-15 סעיף 7 וההפניות שם, תגובתה לערר בעניין חומר חקירה בהליך ע"פ 33943-10-14, סעיף 26, תגובה מוקדמת מטעמה בהליך הפלילי עוד מיום 7.1.13, סעיפים 33,34).

17. יצוין כי במקביל להליך הפלילי הגישו המשיבים עתירות מנהליות במסגרתן דרשו את התרשומת מיום 8.7.08. ביום 30.9.14 ניתן פסק דין בעתירה מנהלית 4962-05-14 המפרט את כל העתירות המנהליות שהגישו המשיבים, כאשר בכל ההליכים הללו נטען כי דוח הפיקוח מיום 8.7.08 אינו קיים.

18. ביום 20.10.15 ניתנה החלטת בית דין זה באחת מיני רבות מהבקשות שהגישו המשיבים בעניין גילוי חומר חקירה. במסגרת אותה בקשה ביקשו המשיבים גילויים של אותם מסמכים בדיוק, שהם נשוא התביעה בהליך זה (תרשומת מיום 8.7.08, מכתב של הגב' פשייב מחודש 12/07, מסמכים שנלקחו במסגרת הביקורת וכן דרישה לחקירת הגב' מקובר ומר ניר).

בית הדין התייחס באריכות ובפרוטרוט לכל סעיף וסעיף בבקשה, למען הסר ספק נביא מהחלטת בית הדין:

" תרשומת חקירה שבוצעה ביום 8.7.08 - המאשימה בתגובתה טוענת כי תרשומת זו לא הייתה ברשותה או ידועה לה בכלל. כמו כן וכפי שצוין בהחלטתנו מיום 24.8.15, מבקשה שהגישו הנאשמים ביום 4.5.15 למחיקת כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, עולה כי מסמך זה כבר מצוי ברשותם של הנאשמים (סעיף 16 בעמ' 4 לבקשה, שם מצוין נספח 3 - דו"ח הביקורת מתאריך 8.7.08).

מתגובת המאשימה עולה עוד כי במסגרת תביעה אזרחית שהגיש הנאשם 1 נגד עובדי משרד הכלכלה (ת.א 51857-05-10) הועמדו לעיונו של הנאשם 1 קלסרים מקוריים מאגף ההסדרה, במסגרת הליך גילוי מסמכים והוא עיין בהם משך שעות. כן התאפשר לו לצלם מסמכים במכשיר הפלאפון שלו, ולבקשתו צולמו עבורו חלק מהמסמכים והועברו לידו בדיון שהתקיים ביום 3.6.15. המסמך המבוקש- תרשומת החקירה מיום 8.7.08 צולם עבור הנאשם 1 בעצמו בעת עיונו בתיקי אגף ההסדרה בפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי) ביום 10.3.15, כלומר טרם הוגשה הבקשה דנן".

במסגרת החלטה זו נקבע גם כי מר נחמיאס יזומן לשיבת הוכחות נוספת ובמסגרתה תינתן לנאשמים האפשרות לחקור אותו בחקירה נגדית בכל הקשור בביקורת זו.

19. הנה כי כן, נמצא כי התרשומת מיום 8.7.08 לא הייתה בידי אגף האכיפה - הרשות החוקרת במבקשת אלא בידי אגף ההסדרה אשר ככל הנראה, לא ראה בתרשומת כדו"ח פיקוח רשמי אלא כתרשומת פנימית בלבד.

מכל מקום הוכח כי התרשומת מצויה אצל המשיבים כבר מיום 10.3.15 וצולמה על ידי מר אביר בעצמו בעת עיונו בתיקי אגף ההסדרה.

20. זאת ועוד, ביום 12.1.16 נחקר נחמיאס בחקירה נגדית נוספת, על הביקור מיום 8.7.08. לאחר שהוצגה בפניו התרשומת ונתבקשה התייחסותו, העיד מר נחמיאס: " **לאחר שקראתי את המסמך אני אומר שאני לא מכיר את המסמך וכל מה שכתוב בו אמת** " (עמ' 205 ש' 23-24).

עיון בתרשומת וכן מעדות מר נחמיאס עולה כי אין ממש בטענות המשיבים ביחס לתרשומת זו. לא מצאתי

בתרשומת דבר וחצי דבר אשר יש בו למוטט את יסודות כתב האישום ואשר יש בו כדי "ראיה חדשה" אשר בכוחה לשנות את פני ההכרעה מיסודה.

21. לעניין המסמכים שנלקחו במהלך הביקורת - מר אביר חוזר וטוען כי במסגרת הביקורת מיום 8.7.08 נלקחו ממשדו מסמכים שיש בהם להוכיח כי המשיבה 2 - א.מ.ן, הגישה בקשה לרישיון קבלן כוח אדם ושאל הונפק לה רישיון שכזה.

בעניין זה העידה הגב' אפרת גור, אשר הייתה הממונה במועדים הרלוונטיים על תחום קבלני כוח אדם וטיפול בבקשות לרישיונות כוח אדם ולשכות פרטיות, בדיון שהתקיים ביום 15.10.15 כי בשום שלב לא הוגשה מטעם המשיבה 2 בקשה לרישיון לעסוק כקבלן כוח אדם (עמ' 138 ש' 23 ואילך).

22. במסגרת החלטת בית הדין מיום 20.10.15 נדונה טענת המשיבים ל"גניבת" המסמכים ממשדו של מר אביר, ונקבע כי המסמכים ניטלו על ידי המפקח נחמיאס מכוח סמכותו שבדין.

עיון בתרשומת (נ/23) רק מחזק מסקנה זו, שכן צוין מפורשות כי מר נחמיאס הציג בפני מר אביר תעודת מפקח ובה פירוט סמכויותיו, הראה לאביר את המסמכים שהוא מבקש לצלם ולקחת ואף ביקש מאביר לצלם את המסמכים ולהטביע עליהם חותמת המשרד.

23. עוד במסגרת אותה החלטה, הובאה עמדת המבקשת אשר לטענתה הנאשמים מערבבים מין שבאינו מינו, כשבפועל הנאשמת 2 (אמן) הגישה בקשה לרישיון ללשכה פרטית בלבד (רישיון המעוגן בסעיף 63(א) לחוק שירות התעסוקה) המעניק למקבל הרישיון אפשרות לעסוק בתיווך עבודה והשמה, ללא כל אפשרות להעסיק את העובדים בעצמה. בעוד שרישיון קבלן כוח אדם המעוגן בסעיף 2 (א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, מאפשר לבעליו לשמש מעסיק של העובדים לתקופה קצובה.

24. כמו כן, בהתייחס לבקשת המשיבים לחקור את הגב' מקובר ומר ניר, נוכח ראיות במסגרתן לכאורה אישרו כי לא.מ.ן ניתן רישיון (הודעת מר ניר במשטרה וזימון הנאשמת 3 לכנס, נקבע בהחלטה מיום 20.10.15 :

"עיינו בהודעתו של מר ניר במשטרה בשלמותה ולא מצאנו את שמבקש הנאשם למצוא. מר ניר ציין מפורשות כי הנאשם 1 מעולם לא ביקש רישיון להעסקת עובדים וממילא לא הונפק לו רישיון שכזה. עוד העיד כי בתו של הנאשם אמנם הגישה בקשה לרישיון (ככל הנראה בקשה לקיום לשכה פרטית) וזה אושר לה עד שהתבררה הקנוניה וכי למעשה הנאשם 1 עומד מאחורי הבקשה והרישיון נשלל.

מר ניר מעולם לא טען ולא העיד כי לנאשמת 2 - אמן, ניתן רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם ולפיכך אין בעדותו לסייע לנאשמים.

לעניין הטענה בדבר הזימון לכנס חברות כוח האדם - עיון בזימון לכנס (צורף לבקשת

הנאשמים) מגלה כי הכנס נערך בנושא תיקון מס' 15 לחוק שירות התעסוקה (לשכות פרטיות) - עובדה המאשרת ומחזקת את גרסת המאשימה כי מדובר ביום עיון ללשכות פרטיות בהתאם לחוק שירות התעסוקה ולא לקבלני כוח אדם בהתאם לחוק העסקת עובדים באמצעות קבלני כוח אדם. אין חולק כי במועד בו נשלח הזימון לכנס (9.1.06) היה לנאשם 1 באמצעות לברת אביר רישיון ללשכה לפרטית, ומשכך אין בזימון בכדי להוות ראיה לכך כי הנאשמת 3 זומנה לכנס כבעלת רישיון קבלן כוח אדם".

הנה כי כן, גם בקשות אלו נדונו והוכרעו זה מכבר.

25. מכתבה של הגב' פשייב מחודש 12/07 (ת/87) - במסגרת החלטתו מיום 11.2.16 התייחס בית הדין למסמך זה:

"במסגרת בקשה שהגיש מר אביר ביום 18.3.15 ביקש הוא מבית הדין כי יורה למאשימה להעביר לידי מכתב שנשלח להסדרה לפני ינואר 2008 ובו מפורט תפקיד הנאשם 1 בנאשמת 4 - (מכתב שכותרתו "הודעה על שינויים בחברה").

בהחלטת בית הדין מיום 24.8.15, התייחס בית הדין למסמך זה וביקש כי הגב' פשייב תביא עמה לשיבת ההוכחות הבאה הקבועה ליום 15.10.15 כל תכתובת שיש בידה ושניהלה עם אגף ההסדרה ולרבות המכתב האמור (ת/87).

המאשימה טוענת כי בהתאם להחלטת בית הדין פנתה לגב' פשייב בניסיון לברר עמה האם קיימים בידה מסמכים נוספים וזו השיבה בשלילה.

יצוין כי בדיון מיום 15.10.15 בעמ' 162 העידה הגב' פשייב כי המסמך ת/87 לא נכתב על ידה ובדיון מיום 19.11.15, בחקירתה הנגדית על ידי מר אביר, השיבה הגב' פשייב שת/87 נשלח על ידי מר אביר בעצמו לאגף ההסדרה (עמ' 189 ש' 25-27).

עוד יצוין כי במסגרת ההחלטה מיום 20.10.15 (סעיף 16 להחלטה) וכך גם בהחלטה מיום 5.11.15 (סעיף 13) נקבע כי ת/87 מצוי בידי הנאשם בוודאות עוד מיום 3.6.15 ואף קודם לכך".

עולה איפוא כי גם מסמך זה מצוי זה מכבר בידי המאשימים ומעבר לכך, ובניגוד לנטען על ידם, אין בו לתמוך בהגנתם שכן הגב' פשייב הכחישה כי שלחה מכתב זה וטענה כי הוא נשלח בידי אביר בעצמו לאגף ההסדרה (ולא לאגף האכיפה).

26. ממצבור הדברים עד כה עולה כי כל הנטען והמתבקש במסגרת התביעה "לביטול החלטות בשל מרמה וראיות חדשות" נדון והוכרע. המסמכים אותם מבקשים המשיבים כי יומצאו לידיהם במסגרת תביעה זו כבר מצויים בידם מזה זמן רב.

מסמכים אלה, כך הוכח, לא היו בידי המבקשת - אגף האכיפה במועד בו ניתנו ההחלטות שאת ביטולן מבקשים המשיבים אלא היו מצויים בידי אגף ההסדרה שהוא אגף נפרד ועצמאי. המבקשת לא "הסתירה" את המסמכים כשאלו בסופו של דבר הועברו לידי המשיבים באמצעות אגף ההסדרה.

27. נוכח האמור, התביעה שבנדון מתייתרת, דין הבקשה לסילוק על הסף להתקבל.

התביעה בהליך 48367-04-15 נדחת.

המשיבים יחד ולחוד ישאו בהוצאות המבקשת בסך 3,000 ₪ תוך 30 יום מקבלת פסק הדין.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ו, (13 מרץ 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.